

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudkyň JUDr. Evy Pechové a Mgr. Martiny Weissové ve věci

žalobce

M. Z.

zastoupen JUDr. Martinem Macháčem, advokátem
se sídlem Náměstí Svobody 9, Brno

proti

žalovanému

Ministerstvo vnitra České republiky
se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 13. 9. 2019, č. j. MV-101078-4/SO-2019,

takto:

- I. Žaloba se z a m í t á .
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí ministra vnitra (dále jen „žalovaný“), kterým byl zamítnut rozklad žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru bezpečnostní politiky (dále jen „prvostupňový správní orgán“) ze dne 26. 6. 2019, č. j. MV-74623-6/OBP-2019, jímž bylo podle § 5 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 4 odst. 1 písm. d) a § 4c zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění rozhodném (dále jen „zákon o obecní policii“), rozhodnuto o odnětí osvědčení o odborné způsobilosti, z důvodu ztráty jeho zdravotní způsobilosti.
2. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobce se dne 4. 12. 2018 podrobil mimořádné pracovní lékařské prohlídce ve zdravotnickém zařízení, z níž byl vyhotoven lékařský posudek o zdravotní způsobilosti žalobce k práci pod č. 53/12/2018 (dále též „předmětný lékařský posudek“ či „lékařský posudek ze dne 4. 12. 2018“). V posudku bylo uvedeno, že žalobce je u zaměstnavatele zaměstnán v pracovním poměru, konkretizováno bylo i sjednané místo výkonu práce, režim práce a druh výkonu práce: „*strážník městské policie, v přímém výkonu služby, pochůzková a pořádková činnost, zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku – výkon práce se služební zbraní*“. Přičemž posudkový závěr zněl tak, že žalobce pozbyl dlouhodobě zdravotní způsobilost k výkonu zaměstnání strážníka, což bylo zapříčiněno jeho pracovním úrazem. Součástí posudku bylo poučení podat návrh na jeho přezkum, datum a vlastnoruční podpis vyšetřujícího lékaře opatřený otiskem razítka příslušné zdravotnické organizace.
3. Ze správního spisu dále vyplývá, že žalobce podal návrh na přezkum lékařského posudku ze dne 4. 12. 2018, jenž však byl rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odborem zdravotnictví ze dne 3. 4. 2019, č. j. JMK 50509/2019 (dále též „rozhodnutí o přezkumu lékařského posudku“), zamítnut. Krajský úřad v odůvodnění svého rozhodnutí zdůraznil, že žalobce nespороval zjištění týkající se jeho nedostačujícího zdravotního stavu k výkonu povolání strážníka, a proto toliko připomněl, že žalobce dne 30. 5. 2016 utrpěl pracovní úraz pravého ramene, s jehož následky se žalobce dosud potýká. V této souvislosti odkázal na zprávy z ortopedie ze dne 23. 10. 2018 a ze dne 8. 1. 2019, z nichž jsou zřejmá zdravotní omezení žalobce jako zákazy nošení těžkých břemen a posilování se submaximální a maximální zátěží, naopak v rámci výkonu běžných kancelářských činností nebyla ortopedem konstatována žádná omezení. Krajský úřad k požadavku žalobce, aby byl závěr lékařského posudku ze dne 4. 12. 2018, jímž byl žalobce shledán dlouhodobě zdravotně nezpůsobilým k výkonu zaměstnání strážníka, přeformulován tak, že k výkonu zaměstnání je dána jeho „*zdravotní způsobilost s podmínkou: mimo výkon služby*“, čímž by mu bylo umožněno vykonávat pro zaměstnavatele práci jako civilní zaměstnanec, vysvětlil, že k tomuto posouzení není příslušný, jelikož není oprávněn změnit předmětný lékařský posudek. Upozornil, že zdravotní stav posuzovaného (žalobce) vždy hodnotí pouze poskytovatel pracovních lékařských služeb zaměstnavatele, který jej přezkoumává ve vztahu k jím vykonávané pracovní činnosti.
4. Poté prvostupňový správní orgán rozhodl o odnětí osvědčení o odborné způsobilosti žalobce, což odůvodnil tím, že žalobce na základě lékařského posudku ze dne 4. 12. 2018 ztratil zdravotní způsobilost k výkonu zaměstnání strážníka. Prvostupňový správní orgán uvedl, že zdravotní způsobilost je jedním ze základních požadavků, které musí strážník obecní policie splňovat a její ztráta je důvodem pro odnětí osvědčení podle § 5 odst. 1 písm. c) zákona o obecní policii. Požadavky na zdravotní způsobilost se dle aktuální právní

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

úpravy účinné od 1. 1. 2009 zpřísnily a dopadají na všechny strážníky, bez ohledu na to, zdali strážníci pracují v terénu nebo vykonávají toliko kancelářské práce. S odkazem na § 4c odst. 1 zákona o obecní policii zdůraznil, že zdravotní způsobilost posuzuje poskytovatel pracovně lékařských služeb. Tudíž správní orgány již nejsou oprávněny zdravotní stav vyšetřovaného posuzovat (tj. nemohou již přihlídnout k předloženým lékařským zprávám a ani přehodnocovat postup orgánu rozhodujícího o přezkoumání lékařského posudku), nýbrž jen vycházejí z lékařského posudku vypracovaného poskytovatelem pracovně lékařských služeb. Předmětný lékařský posudek prvostupňový správní orgán označil jak po formální, tak po obsahové stránce souladný s požadavky obsaženými v § 1 odst. 4, 5 vyhlášky č. 444/2008 Sb., o zdravotní způsobilosti uchazeče o zaměstnání strážníka, čekatele a strážníka obecní policie (dále též „vyhláška o zdravotní způsobilosti“), neboť z něj jednoznačně vyplývá, že žalobce je dlouhodobě zdravotně nezpůsobilým ke sjednanému výkonu druhu práce. Taktéž měl předmětný lékařský posudek za srozumitelný, splňující zákonné požadavky, o jeho obsahu neměl pochybnosti, neshledal tak důvody pro provedení důkazu znaleckým posudkem ohledně zdravotního stavu žalobce.

5. Žalobce podal proti prvostupňovému správnímu orgánu rozklad, jenž byl žalobou napadeným rozhodnutím zamítnut. Žalovaný se v rozhodnutí ztotožnil jak se zjištěným skutkovým stavem věci, tak s právním posouzením věci prvostupňovým správním orgánem. Poukázal na předmětný lékařský posudek, na jehož základě žalobce přestal splňovat podmínky zdravotní způsobilosti k výkonu zaměstnání a uvedl, že není oprávněn závěry v něm obsažené jakkoliv zpochybňovat, natož rozporovat. Nesouhlasil s tvrzením žalobce, že výklad zaujatý prvostupňovým správním orgánem v dané věci je příliš extenzivní a tvrdý, aniž by byl daný případ posouzen individuálně, jelikož žalobci vzniklo zdravotní omezení v důsledku pracovního úrazu. Žalovaný vysvětlil, že zákon o obecní policii nikterak nezohledňuje důvody, pro které došlo k pozbytí zdravotní způsobilosti strážníků. Ani prvostupňový a ani druhostupňový správní orgán nedisponují v tomto směru diskreční pravomocí. Výklad zákona prvostupňovým správním orgánem neměl za nezákonný ani za přepjatě formalistický. Žalovaný sice připustil, že vyhláška o zdravotní způsobilosti umožňuje vydání lékařského posudku „s podmínkou“ či „za předpokladu“, avšak zároveň počítá s tím, že vyšetřovaná osoba je zdravotně způsobilá s podmínkou (či za předpokladu). V dané věci však byl žalobce lékařským posudkem shledán dlouhodobě zdravotně nezpůsobilým k výkonu práce strážníka. Přičemž žalobce měl sjednat se zaměstnavatelem určitý druh výkonu práce v pracovní smlouvě (tj. práci strážníka městské policie) a posudkový lékař byl povinen posoudit žalobcův zdravotní stav právě ve vztahu k tomuto sjednanému druhu práce. Žalovaný nespороval, že v rámci výkonu práce strážníka lze vykonávat i jiné druhy práce než je přímý výkon služby; nicméně žalovaný není v rámci daného řízení oprávněn zasahovat do obsahu sjednaného pracovního poměru žalobce. Odmítl proto i návrhy žalobce na doplnění dokazování formou dalších lékařských zpráv a vypracování znaleckého posudku znalcem z oboru zdravotnictví. Zopakoval, že není kompetentní k posouzení zdravotní způsobilosti žalobce, nýbrž je povinen vycházet z předloženého lékařského posudku, který byl vyhotoven příslušným orgánem. Nový posudek nepovažoval za potřebný v řízení provést, jelikož lékařské zprávy doložené žalobcem nezakládají důvodný předpoklad pro stanovení znalce za účelem nového zdravotního posudku, když jedna ze zpráv byla vyhotovena před vypracováním předmětného lékařského posudku a obě lékařské zprávy byly vypracovány před datem vyhotovení prvostupňového správního orgánu. Tyto lékařské zprávy proto nepovažoval

za nové skutečnosti, jimiž by bylo lze prokazovat změnu skutkového stavu věci. Nad to lékařské zprávy nebyly vypracovány příslušným orgánem ve smyslu zákona o obecní policii. Zároveň poukázal na to, že dle § 4 odst. 1 vyhlášky o zdravotní způsobilosti byl žalobce oprávněn navrhnout provedení tzv. mimořádné lékařské prohlídky, již by byl zjištěn jeho aktuální zdravotní stav. Pokud tuto možnost nevyužil, nelze ji klást správním orgánům k tíži. Na podporu své argumentace žalovaný odkázal i na zamítavé rozhodnutí o přezkumu lékařského posudku žalobce. Žalovaný neshledal důvodnými ani rozkladové námitky žalobce týkající se vad lékařského posudku ze dne 4. 12. 2018. K poukazu žalobce na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2013, č. j. 6 Ads 19/2013 – 35, konstatoval, že uvedené rozhodnutí není v dané věci příléhavým, neboť v judikovaném případě vznikly rozpory již v otázce důvodnosti lékařské prohlídky a byla zjištěna i další pochybení ze strany služebního funkcionáře; v dané věci se však tak nestalo. Uzavřel, že i s ohledem na žalobcem doložené lékařské zprávy není sporu o existenci žalobcova zdravotního hendikepu; žalobce ostatně ani své zdravotní omezení nepopírá, žádá však možnost vykonávat zaměstnání bez vyšší fyzické zátěže, což s ohledem na charakter druhu výkonu práce strážníka v dané věci nelze učinit.

II.

Obsah žaloby, vyjádření žalovaného, repliky a ústní jednání

6. Žalobce nejprve v žalobě shrnul dosavadní průběh řízení a v obecné rovině namítal nezákonnost a nesprávnost žalobou napadeného rozhodnutí spočívající v jeho rozporu s platnou a účinnou právní úpravou, v nedostatečně a chybně zjištěném skutkovém stavu věci a v nesprávném právním posouzení věci.
7. K zásadní žalobní námitce nesprávného právního posouzení věci správními orgány uvedl, že nesouhlasí se závěrem správních orgánů, že by měl ztratit zdravotní způsobilost k výkonu práce strážníka. V této souvislosti odkázal na ve správním řízení doložené lékařské zprávy, jimiž byl shledán zdravotně způsobilý, resp. bylo v nich uvedeno, že jeho zranění jej neomezuje při běžných činnostech kancelářské práce. Připomněl, že pracovní úraz vznikl při výkonu funkce strážníka; byl tak přesvědčen, že správní orgány by v jeho případě měly postupovat individuálně a hodnotit jeho případ jen ve vztahu k jeho osobě a nikoli činit všeobecné závěry. Komentářový výklad k zákonu o obecní policii označil za nepřiměřeně extenzivní a tvrdý, což dovozoval z textu vyhlášky o zdravotní způsobilosti, která stanoví vzor lékařských posudků pro posouzení zdravotní způsobilosti strážníků a výslovně počítá s možností konstatování způsobilosti „s podmínkou“ resp. „za předpokladu“ (viz příloha č. 2), taktéž zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, s omezením/podmínkou výslovně počítá. Přičemž na základě lékařských zpráv je zřejmé, že žalobce je práce způsobilý s omezením. Dle přílohy č. 3 citované vyhlášky je zdravotně způsobilý i ten, kdo trpí závažným onemocněním svalové a kosterní soustavy za předpokladu kladného závěru odborného vyšetření, což samo o sobě nevylučuje žalobcovu způsobilost při jeho zdravotním omezení.
8. Namítal, že se vůči lékařskému posudku aktivně vymezoval během celého správního řízení, když proti němu podal i návrh na přezkum, jemuž však nebylo vyhověno. Ve věci měl být vypracován nový lékařský posudek, jenž by vzal v potaz shora odkazovaný text vyhlášky a veškeré žalobcem předložené lékařské zprávy, jelikož z nich jasně vyplývá, že žalobce není svým zdravotním hendikepem omezen v běžných činnostech. Dovodil, že nový lékařský posudek je zapotřebí jednak proto, že sporovaný posudek nevyužil možnosti citované právní úpravy a dále proto, že neodráží skutečný zdravotní stav žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

Taktéž v něm absentuje posouzení, zdali by žalobce nemohl být zařazen k výkonu méně fyzicky náročné práce.

9. Nesouhlasil s tím, že jeho zdravotní stav byl posuzován k široce vymezenému druhu výkonu práce v lékařském posudku; a naproti tomu správní orgány nevzaly v potaz, že prvostupňový správní orgán (žalobcův zaměstnavatel) zajisté disponuje množstvím pracovních pozic, v nichž nejsou strážníci vystaveni takové fyzické zátěži. Uvedené měl za nepřiměřenou tvrdost zejména v jeho případě, když úraz mu byl způsobem při výkonu činnosti strážníka. Konstatoval, že zákon byl správními orgány v tomto případě nepřipustně vyložen jednostranně v jeho neprospěch.
10. Žalobce namítal nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí, jelikož rozhodnutí bylo odůvodněno odkazem na závěr lékařského posudku, avšak lékařský posudek neobsahuje řádné odůvodnění, neboť není úplný, není přesvědčivý a nevypořádal se se všemi rozhodnými skutečnostmi, včetně těch, které uvedl vyšetřovaný. Z lékařského posudku totiž není zřejmé, jaké povahy je žalobcova zdravotní indispozice a pouhé konstatování, že žalobce pozbyl dlouhodobě zdravotní způsobilost k výkonu zaměstnání strážníka, je zcela nedostatečné. V této souvislosti žalobce odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2013, ř. j. 6 Ads 19/2013 – 35, byť se jedná o rozhodnutí ve věci příslušníků bezpečnostních sborů, lze jej analogicky aplikovat i na danou věc. V tomto rozhodnutí Nejvyšší správní soud uvedl, že služební funkcionář není jen pasivním vykonavatelem závěrů lékařského posudku, nýbrž je oprávněn v průběhu řízení doplnit podklady a případně požádat o doplnění vyšetření či nařídít nové posouzení zdravotní způsobilosti. Rovněž tak odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2018, č. j. 6 As 299/2017 – 37, v němž byly soudem předestřeny podstatné náležitosti lékařského posudku. Shrnl, že správní orgány nebyly oprávněny v řízení odmítnout provedení revize lékařského posudku vykazujícího zásadní vady. Upozornil, že před vypracováním sporovaného lékařského posudku obdržel žalobce dvě lékařské zprávy (z mimořádných lékařských prohlídek ze dne 30. 4. 2018 a 24. 10. 2018), v nichž byl uznán zdravotně způsobilým k výkonu práce s omezením; závěry těchto zpráv označil za kontradiktorní se sporovaným lékařským posudkem. Uvedl, že soudní judikatura by měla postavit na jisto, zdali strážník může být způsobilý s omezením dle vyhlášky o zdravotní způsobilosti či musí být 100 % zdravotně způsobilý k výkonu práce, byť vykonává pouze administrativní činnost.
11. Žalobce navrhl, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
12. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě ze dne 2. 1. 2020 nesouhlasil s žalobními námitkami. Zdůraznil, že se k nim již vyjádřil v žalobou napadeném rozhodnutí, a proto na něj v podrobnostech odkázal; zopakoval toliko, že setrvává na svém právním názoru, že správní orgány nejsou v daném řízení oprávněny posuzovat zdravotní stav žalobce, nýbrž při rozhodování vycházejí ze závěrů lékařského posudku. Navíc i podle vyhlášky o zdravotní způsobilosti je zdravotní způsobilost vyšetřovaného posuzována ve vztahu ke sjednanému druhu práce. Zopakoval, že žalobce sám ani nespornuje skutečnost, že je zdravotně nezpůsobilým pro výkon sjednaného druhu práce, tj. jinými slovy závěr lékařského posudku nespornuje.
13. Žalovaný navrhl, aby soud nedůvodnou žalobu zamítl.

14. Žalobce v replice ze dne 23. 1. 2020 setrval na uplatněných žalobních námitkách, zopakoval, že lékařský posudek ze dne 4. 12. 2018 je nepřezkoumatelný, neboť v něm není obsaženo žádné odůvodnění lékařského závěru.
15. Dne 20. října 2021 bylo ve věci konáno ústní jednání, na němž právní zástupce žalobce setrval na svém procesním stanovisku, zejména poukázal na to, že lékařský posudek dne 4. 12. 2018 je nepřezkoumatelný, jelikož neobsahuje odůvodnění, dokonce v něm není uvedena ani žádná diagnóza žalobce. Uvedl, že ve věci lze mít pochybnosti o správnosti závěru předmětného lékařského posudku, již s ohledem na skutečnost, že v minulosti byl žalobce posudkovým lékařem dvakrát shledán zdravotně způsobilým k výkonu práce strážníka, toliko bylo konstatováno jeho zdravotní omezení. Předmětným posudkem však byl žalobce, na jehož straně v mezidobí nedošlo ke změně jeho zdravotního stavu, posouzen jako zdravotně nezpůsobilý. Podle žalobce není správné odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, kde se uvádí, že lékař při hodnocení zdravotního stavu žalobce jej musel posoudit vzhledem ke sjednanému druhu výkonu práce. Podle právního zástupce žalobce měl posudkový lékař hodnotit možnost faktického plnění pracovních úkonů žalobcem, tudíž měl dospět k závěru, že je žalobce schopen plnit pracovní úkony jako administrativní pracovník.
16. Žalovaný na ústním jednání rovněž setrval na svém procesním stanovisku a odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a na vyjádření k žalobě.
17. Soud na ústním jednání nevyhověl návrhům žalobce na provedení důkazů listinami jako lékařskými zprávami ze dne 23. 10. 2018, ze dne 8. 1. 2019; lékařskými posudky ze dne 30. 4. 2018 a ze dne 24. 10. 2018, jež jsou všechny součástí podkladových materiálů a jsou součástí správního spisu, správní orgány z nich při rozhodování vycházely a žalobce nespороval jejich věrohodnost ani obsah. Co se týče návrhu žalobce na provedení důkazu žalobou napadenými správními rozhodnutími a správními spisy vedenými správními orgány v dané věci, soud konstatoval, že žalobou napadenými rozhodnutími a ani správními spisy se dokazování ve správním soudnictví zásadně neprovádí, přičemž správní spisy má soud samozřejmě připojeny k soudnímu spisu.
18. V závěrečné řeči právní zástupce žalobce zdůraznil, že ve správním řízení mělo dojít k doplnění dokazování tak, aby se mohl věcně vymezit k závěru lékařského posudku ze dne 4. 12. 2018 týkající se dlouhodobé nezpůsobilosti žalobce vykonávat povolání strážníka. Jelikož žalobci není jasné, proč bylo takto rozhodnuto, pokládá jak lékařský posudek, tak na něj navazující žalobou napadená rozhodnutí za nesprávná a nepřezkoumatelná. Žalovaný v závěrečné řeči znovu odkázal na odůvodnění žalobou napadených rozhodnutí s tím, že setrvává na právních názorech zde vyjádřených.

III.

Posouzení žaloby

19. Na základě podané žaloby přezkoumal Městský soud v Praze napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.).
20. Žaloba není důvodná.
21. Při posouzení věci vyšel soud z následující právní úpravy:

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

22. Podle § 5 odst. 1 písm. c) zákona o obecní policii *Ministerstvo odejme osvědčení strážníkovi, který přestal splňovat podmínky zdravotní způsobilosti.*
23. Podle § 4c odst. 2 zákona o obecní policii *Ministerstvo v dohodě s Ministerstvem zdravotnictví stanoví vyhláškou seznam tělesných a duševních vad, nemocí nebo stavů, které vylučují zdravotní způsobilost uchazeče o zaměstnání strážníka, čekatele nebo strážníka pro výkon zaměstnání, obsah a termíny lékařských vyšetření a dobu platnosti posudku o zdravotní způsobilosti.*
24. Žalobce v dané věci nesouhlasil s tím, že mu bylo prvostupňovým správním rozhodnutím odňato osvědčení o odborné způsobilosti, z důvodu dlouhodobé ztráty jeho zdravotní způsobilosti k výkonu zaměstnání strážníka, neboť byl přesvědčen, že je zdravotně způsobilým k výkonu práce strážníka jen s určitým omezením. Téměř veškerými žalobními námitkami žalobce přímo či nepřímo napadal lékařský posudek ze dne 4. 12. 2018, jelikož byl hlavním podkladem pro vydání prvostupňového správního rozhodnutí. Soud ze správního spisu ověřil, že předmětný lékařský posudek byl vydán ve formě přílohy 2 (vzor lékařského posudku o zdravotní způsobilosti) vyhlášky o zdravotní způsobilosti, která je prováděcím předpisem dle § 4c odst. 2 zákona o obecní policii. Z obsahu předmětného lékařského posudku vyplynulo, že byl zpracován příslušným zdravotnickým zařízením (jež bylo řádně v posudku konkretizováno a posudek byl opatřen i otiskem razítka a vlastnoručním podpisem zpracující lékařky). V posudku bylo uvedeno, pro jakého zaměstnavatele žalobce pracuje v pracovním poměru, místo výkonu práce, režim práce a druh sjednaného pracovního poměru. Tímto sjednaným druhem výkonu práce žalobce byl „*strážník městské policie B., v přímém výkonu služby, pochůzková a pořádková činnost, zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku – výkon práce se služební zbraní.*“ Zdravotní způsobilost žalobce pak byla vyhodnocena tak, že žalobce pozbyl dlouhodobě zdravotní způsobilost k výkonu zaměstnání strážníka, a to v důsledku pracovního úrazu.
25. Zásadní žalobní námitkou uplatněnou žalobcem bylo nesprávné právní posouzení věci správními orgány, jelikož nesouhlasil se závěrem lékařského posudku ze dne 4. 12. 2018 o ztrátě zdravotní způsobilosti k výkonu práce. V této souvislosti odkázal na dva předchozí lékařské posudky ze dne 30. 4. 2018 a ze dne 24. 10. 2018, jimiž byl shledán zdravotně způsobilý, resp. bylo v nich uvedeno, že jeho zranění jej neomezuje při běžné kancelářské práci. Soud zdůrazňuje, že přestože žalobce v žalobě uvedl, že nesouhlasí se závěrem lékařského posudku o ztrátě zdravotní způsobilosti; žalobce po celé správní a soudní řízení (ani v žalobě) nespороval, že není po zdravotní stránce způsobilý vykonávat aktivní či přímou službu strážníka městské policie. Pouze byl přesvědčen, že závěr předmětného lékařského posudku měl znít, právě s ohledem na jeho zdravotní problémy tak, že má být úkolován administrativní prací (jiným druhem práce), aby mohl u zaměstnavatele vykonávat méně fyzicky náročnou práci. Proto brojil proti správním rozhodnutím a potažmo i proti lékařskému posudku ze dne 4. 12. 2018.
26. Jak uvedeno výše příslušné zdravotnické zařízení vypracovalo lékařský posudek přesně dle vzoru přílohy č. 2 vyhlášky o zdravotní způsobilosti; tento vzor po obsahové stránce zcela odpovídá i v příloze 1 (bod 5) zákona č. 98/2012 Sb., o zdravotnické dokumentaci, ve znění rozhodném (dále jen „zákon o zdravotnické dokumentaci“) stanoveným základním náležitostem lékařského posudku; lékařský posudek určený zaměstnavateli tedy neobsahuje diagnózu, ale musí být ve svém závěru jednoznačný, tj. lékař zaškrtně jen jednu ze čtyř možností posouzení zdravotní způsobilosti u posuzované osoby viz část 2 písm. a)

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

až d) předmětného lékařského posudku; je pravdou, že v části 2. pod písm. b) posudku je umožněno lékaři zaškrtnout rubriku, že posuzovaná osoba „je zdravotně způsobilá k výkonu zaměstnání strážníka s podmínkou (za předpokladu) ...“ a následně vyplnit konkrétní zdravotní omezení posuzované osoby. Rovněž tak je pravdou, že v lékařských posudcích ze dne 30. 4. 2018 a ze dne 24. 10. 2018 byla tato varianta lékařem zaškrtnuta s uvedením podmínky (předpokladu), že žalobce nebude v přímém výkonu služby. V obou lékařských posudcích byly stanoveny termíny další mimořádné prohlídky žalobce; oba lékařské posudky tak byly vypracovány jen na dobu určitou. Je zřejmé, že posudkový lékař vždy dospěl k názoru, že je třeba v případě žalobce provést další lékařskou prohlídku v kratším, než právními předpisy stanoveném termínu. Až v lékařském posudku ze dne 4. 12. 2018 byl žalobce shledán dlouhodobě zdravotně nezpůsobilým k výkonu zaměstnání strážníka. Mezi účastníky přitom nebylo sporu o tom, že žalobce není schopen vykonávat sjednaný druh práce, tj. přímý výkon služby; ostatně tato skutečnost byla potvrzena i lékařskými posudky ze dne 30. 4. 2018 a ze dne 24. 10. 2018. Soud akcentuje, že posudkový lékař byl při posuzování zdravotní způsobilosti dle § 1 odst. 5 vyhlášky o zdravotní způsobilosti, povinen hodnotit zjištěný zdravotní stav žalobce ve vztahu k nárokům kladeným na činnost strážníka. Jinými slovy řečeno, aby byl žalobce shledán zdravotně způsobilým k výkonu práce strážníka, musí po zdravotní stránce splňovat veškeré (zdravotní) nároky na činnost strážníka (sjednaný druh výkonu práce). Pokud posudkový lékař zjistil, že žalobce není schopen přímého výkonu služby, což je právě sjednaný druh práce žalobce, neměl jinou možnost než určit, že žalobce není zdravotně způsobilý vykonávat činnost strážníka. Posudkový lékař z podstaty věci není oprávněn v posudku stanovit podmínku výkonu zaměstnání, jíž by posuzovanou osobu (žalobce) vyloučil z činnosti, která je nedílnou součástí sjednaného druhu výkonu práce. Lékařský posudek je totiž pro zaměstnavatele závazný, neboť dle § 38 odst. 1 písm. a), § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění rozhodném (dále jen „zákoník práce“), je zaměstnavatel povinen přidělovat zaměstnanci práci podle pracovní smlouvy a zároveň nesmí připustit, aby zaměstnanec vykonával zakázané práce a práce, jejichž náročnost by neodpovídala jeho schopnostem a zdravotní způsobilosti. Zaměstnavatel by se tím ocitl v poměrně neřešitelném postavení, když by byl na jedné straně povinen přidělovat zaměstnanci práci strážníka v přímém výkonu služby, avšak na druhé straně by ji žalobci nesměl přidělit, jelikož by tato neodpovídala jeho zdravotní způsobilosti. Soud tedy dospěl k názoru, že lékařský posudek ze dne 4. 12. 2018 je po formální i obsahové stránce souladným s příslušnými právními předpisy; žalobce nespороval ani závěr lékařského posudku o své zdravotní nezpůsobilosti k přímému výkonu služby, což byl současně žalobcův sjednaný druh práce. Žalobce se *de facto* snažil jen o to, aby bylo v lékařském posudku uvedeno, že bytí není schopen přímého výkonu služby, může vykonávat fyzicky méně náročnou práci jako například práci v administrativě. Takovýto postup však nemá v přezkoumávaném případě oporu v právních předpisech, jak správně uvedl žalovaný na stranách 4 až 5 žalobou napadeného rozhodnutí, na což soud pro stručnost odkazuje.

27. K upozorněním žalobce, že jeho přetrvávající zdravotní problémy byly způsobeny pracovním úrazem, tudíž správní orgány měly v dané věci postupovat individuálně a nečinít ve věci všeobecné závěry, soud, přestože si je vědom této politováníhodné skutečnosti, je přesvědčen o tom, že v dané věci nebyl ani na straně správních orgánů a ani na straně soudu prostor reagovat a zohledňovat individuální okolnosti žalobce týkající se vzniku jeho zdravotních problémů. Správní orgány se v dané věci správně zaměřily toliko na posouzení toho, zdali mu zdravotní stav umožňuje vykonávat práci podle sjednaného

druhu výkonu práce. Nezohlednění důvodu vzniku zdravotních problémů žalobce tak rozhodně nelze považovat za nepřiměřenou tvrdost či za nesprávný výklad právních předpisů. V této souvislosti soud odkazuje i na vypořádání dané námitky žalovaným na straně 4 žalobou napadeného rozhodnutí, s níž se soud ztotožňuje.

28. Soud nesdílí ani námitku nesprávně zjištěného skutkového stavu věci. Žalobce trval na porizení nového lékařského posudku, jež by vzal v potaz odborné vyšetření dle přílohy č. 3 vyhlášky o zdravotní způsobilosti a lékařské zprávy doložené žalobcem, jelikož z nich vyplývá, že žalobce není zdravotním hendikepem omezen v běžných činnostech. Soud opět uvádí, že lékařský posudek ze dne 4. 12. 2018 obsahuje veškeré obligatorní náležitosti dle přílohy č. 2 vyhlášky o zdravotní způsobilosti; tudíž diagnóza žalobce; posouzení posudkového lékaře, zdali by nemohl být zařazen k výkonu méně fyzicky náročné práce a ani úvaha o aplikaci či „neaplikaci“ v příloze č. 3 vyhlášky o zdravotní způsobilosti uvedených tělesných a duševních vad, nemocí nebo stavů, které vylučují zdravotní způsobilost uchazeče o zaměstnání strážníka, čekatele nebo strážníka, nejsou jeho součástí. Pokud žalobce poukazuje na lékařské zprávy ze dne 23. 10. 2018, ze dne 8. 1. 2019, jež měly být součástí podkladů pro hodnocení jeho zdravotního stavu, pak soud upozorňuje, že předmětný lékařský posudek byl vypracován tři měsíce před vydáním druhé lékařské zprávy ze dne 8. 1. 2019, tudíž posudkový lékař jej již s ohledem na běh času nemohl zohlednit. A co se týče v pořadí první lékařské zprávy ze dne 23. 10. 2018, bylo na žalobci, aby ji posudkovému lékaři doložil při vyšetření. Navíc soud ani z jedné lékařské zprávy nezjistil, že by v nich uvedený závěr o zdravotním stavu žalobce byl rozporným se závěrem lékařského posudku ze dne 4. 12. 2018, jelikož ošetřující lékař žalobce v nich konstatoval, že u žalobce přetrvávají zdravotní problémy, pročez nemá být zařazen do přímého výkonu služby. Lékařské zprávy tak ve své podstatě ani nemohly mít žádný vliv na žalobcem sporovaný závěr předmětného lékařského posudku. Soud připomíná, že lékařské zprávy ze dne 23. 10. 2018 a ze dne 8. 1. 2019 byly zohledněny v rozhodnutí o přezkumu lékařského posudku a žalovaný se s nimi řádně vypořádal na straně 5 odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Za situace, kdy soud shledal ve shodě se správními orgány, že lékařský posudek ze dne 4. 12. 2018 byl vydán v souladu s příslušnými právními předpisy, nebyl a není dán důvod pro vypracování znaleckého posudku či nového lékařského posudku ohledně zdravotního stavu žalobce. Soud upozorňuje i na vnitřní rozpornost argumentace žalobce v dané věci, když v žalobě sporuje lékařský posudek ze dne 4. 12. 2018 proto, že nereflektuje aktuální zdravotní stav žalobce a na ústním jednání právní zástupce žalobce naopak tvrdil, že se zdravotní stav žalobce nikterak od vypracování lékařských posudků ze dne 30. 4. 2018 a ze dne 24. 10. 2018 nezměnil.
29. Soud má za nedůvodnou a účelovou námitku žalobce, že jeho zdravotní stav byl v lékařském posudku ze dne 4. 12. 2018 posuzován k široce vymezenému druhu výkonu práce. Žalobcův zdravotní stav byl ve všech lékařských posudcích ze dne 30. 4. 2018, ze dne 24. 10. 2018 i ze dne 4. 12. 2018 posuzován ke zcela shodně vymezenému druhu výkonu práce. Žalobce přitom tuto skutečnost nikterak v lékařských posudcích ze dne 30. 4. 2018, ze dne 24. 10. 2018 nespороval, naopak oba posudky považoval za správné, jelikož byl spokojen s jejich závěrem. Soud nemá za to, že by v lékařských posudcích uvedený druh výkonu práce: *“strážník městské policie B., v přímém výkonu služby, pochůzková a pořádková činnost, zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku – výkon práce se služební zbraní,”* byl vymezen neurčitě, vágně či slovy žalobce příliš široce. Naopak tato definice činnosti strážníka je naprosto jednoznačná, určitě a srozumitelně formulovaná;

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

ostatně ani žalobce tuto námitku více nespecifikoval a nevysvětlil, v čem (v jaké činnosti atp.) „široce vymezený druh výkonu práce“ spatřuje. K výtce žalobce, že správní orgány nevzaly v potaz jinou možnost pracovního zařazení žalobce, soud znovu opakuje, že předmětem přezkoumávaného správního řízení nebylo a nemůže být zařazení žalobce na jiné pracovní místo, resp. změna sjednané pracovní smlouvy v jedné z její podstatných náležitostí, a to druhu výkonu práce.

30. Žalobce i námitku nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí opřel o nedostatečné náležitosti lékařského posudku ze dne 4. 12. 2018. Soud pro stručnost odkazuje na výše uvedené posouzení předmětného lékařského posudku a opakuje, že v lékařském posudku ze dne 4. 12. 2018 nenalezl žádné žalobcem vytýkané nedostatky či vady, které by způsobovaly jeho nepřezkoumatelnost. Taktéž odkazy žalobce na judikaturu správních soudů (viz bod 10 rozsudku), v nichž se soudy zabývaly přezkumem lékařských posudků vyhotovených dle zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, soud nemá v této věci za příléhavé. Soud nepochybuje o tom, že je třeba z žalobcem odkazované judikatury v obecné rovině vycházet i v nyní posuzované věci. Přece však soud zdůrazňuje, že právní úprava otázky posouzení zdravotního stavu příslušníka bezpečnostních sborů je upravena jinými právními předpisy a odlišným způsobem než je tomu v nyní posuzované věci v případě strážníka městské policie. Lékařský posudek o zdravotní způsobilosti příslušníka bezpečnostních sborů musí splňovat nejen náležitosti stanovené dle § 42 odst. 1 zákona o specifických zdravotních službách, ale rovněž tak náležitosti stanovené vyhláškou č. 393/2006 Sb., o zdravotní způsobilosti (dále jen „vyhláška č. 393/2006 Sb.“), jež byla s účinností od 1. 10. 2019 nahrazena vyhláškou č. 226/2019 Sb., o zdravotní způsobilosti ke službě v bezpečnostních sborech (dále jen „vyhláška č. 226/2019 Sb.“). V případě vyhlášky č. 393/2006 Sb., bylo povinnou náležitostí lékařského posudku o zdravotní způsobilosti příslušníka bezpečnostního sboru k výkonu služebního místa i určení jeho zdravotní klasifikace (viz § 6 ve spojení s přílohou č. 4 vyhlášky č. 393/2006 Sb.), kdy podmínky pro určení zdravotní klasifikace posuzovaného byly vypočteny v příloze č. 1 vyhlášky č. 393/2006 Sb.; oproti tomu lékařský posudek o zdravotní způsobilosti k práci nemusí obsahovat určení zdravotní kvalifikace. A v nyní účinné vyhlášce č. 226/2019 Sb., jsou obligatorní náležitosti lékařského posudku o zdravotní způsobilosti příslušníka bezpečnostního sboru upraveny v § 6, konkrétně v jeho druhém odstavci je stanoveno, že v případě periodické či mimořádné prohlídky je nezbytné, aby odůvodnění posudku obsahovalo i popis nemoci, stavu nebo vady, které byly důvodem pro stanovení konkrétních klasifikačních značek, dále aby byl zhodnocen zjištěný zdravotní stav ve vztahu k výkonu služby na služebním místě, metody použité při zjišťování zdravotní způsobilosti a podklady, z nichž lékařský posudek o zdravotní způsobilosti vychází. Avšak pro lékařský posudek o zdravotní způsobilosti k práci nejsou žádné takovéto náležitosti příslušnými právními předpisy určeny. Tedy jak úprava obligatorních obsahových náležitostí lékařského posudku o zdravotní způsobilosti příslušníka bezpečnostních sborů ve vyhlášce č. 393/2006 Sb., tak v nyní účinné vyhlášce č. 226/2019 Sb., je detailnější a obsáhlejší než úprava lékařských posudků o zdravotní způsobilosti k práci (strážníka městské policie) dle vyhlášky č. 444/2008 Sb., o zdravotní způsobilosti uchazeče o zaměstnání strážníka, čekatele a strážníka obecní policie. Pokud je tedy problematika lékařských posudků o zdravotní způsobilosti upravena právními předpisy odlišně pro příslušníky bezpečnostních sborů a pro strážníky městské policie, když v případě vypracování lékařských posudků o zdravotní způsobilosti příslušníků bezpečnostních sborů je již právními předpisy stanovena povinnost vypracovávat jejich

odůvodnění mnohem podrobněji a důkladněji, nelze pak vztáhnout judikaturní závěry týkající se právě potřebného rozsahu obsahových náležitostí odůvodnění lékařského posudku o zdravotní způsobilosti příslušníka bezpečnostních sborů na lékařský posudek o zdravotní způsobilosti k práci.

31. Soud shrnuje, že žádnou z žalobcem uplatněných námitek v žalobě neshledal důvodnou; nad rámec uvedeného pouze dodává, že je ze zákona povolán toliko k přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí dle § 75 s. ř. s. a nikoli k zaujímání zobecňujících odborných stanovisek.

VII.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

32. Lze tak uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a judikaturou soudů, soud ve správních řízeních neshledal ani procesní pochybení, která by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, proto soud nedůvodnou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
33. Výrok o nákladech řízení pod bodem II. rozhodnutí je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve věci samé úspěšný a úspěšnému žalovanému však prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

Praha 20. října 2021

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.